

Forfatter: Gyllembourg-Ehrensverd, T. C.

Titel: Udrag fra To Tidsaldre

Citation: Gyllembourg-Ehrensverd, T. C.: "Drøm og Virkelighed", i Gyllembourg-Ehrensverd, T. C.: *Drøm og Virkelighed*, udg. af Anni Broue ; Anne-Marie Mai , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, i samarbejde med Nyt Dansk Litteraturselskab, cop. 1986, s. 82. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-gyllem14val-shoot-idm139726069185248/facsimile.pdf> (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: Drøm og Virkelighed

har havt samme Følelse ved at læse Dødsdommen op for enhver anden politisk Forbryder, selv den ringeste.

Er du gal! sagde Justitsraaden: Der var da en Fandens Forskjel.

Ja, det var der visselig, svarede Advocaten, men om disse Ting ville vi nu ikke igjen begynde at stride. Gud veed, hvor utallige Gange de ere blevne plaiderede *pro et contra* imellem os og over den hele Verden, men Saameget er vist, at de herværende Franskmænd, idetmindste de, vi omgaaes, ere saa langt fra at have Deel i deres nuværende Regjerings blodige Handlinger, at de nok tvertimod have grebet Leiligheden for at fjerne dem fra de Forfølgelser, som truede ogsaa dem.

Det er Bagtæls! udbrød Grosserereren: De ere ægte Republicanere, Robespierres Venner og Forbundne.

– Jeg vil ikke sige Dem imod, men kunde dog fortælle Dem Et og Andet, om jeg ikke mærkede, at det nedsetter et Menneske i Deres Tanker, at han vil undgaae at lade sig slagte som et umælende Dyr.

Ferdinand sagde: Jeg kan dog ikke ganske fornægte den Mening, at det har noget vist Uædelt, om jeg tør sige det, at forlade sit Land i Nøden. Om man saae sin Fødeby beleiret og brændende, vilde man da blive udenfor den? Vilde man ikke styrte sig i Flammerne hellere end redde sin egen usle Person? Skulde man forlade sin Ven i Nøden?

Ja, svarede Advocaten: dersom min Ven var gaaet fra Forstanden og vilde dræbe mig, saa gik jeg rigtig afveien for ham.

Nei, nei, sagde Grosserereren: Alt Dette er vist ikke Tilfældet med vore franske Venner; tvertimod, jeg var forleden tilstede, da En af vore berømte Frihedsmænd i deres Nærværelse sagde om Grouvelle, at han ikke besad nok Energie, at han ikke værdigt nok repræsenterede Republikken; og de af hans Landsmænd, som vare tilstede, taug stille eller indrømmede Sandheden.

Hm! sagde Advocaten: Saameget vil jeg idetmindste paastaae, at om det ikke egenlig strengt kan siges, at han repræsenterer Republikken, saa repræsenterer han værdigen den franske Nation fra dens elskværdige Side, at vi skulde være Republikken Tak skyldig, at den har sendt os en Mand af dette Slags, og ikke En fra dens vilde Centrum.

Ferdinand sagde: Jeg vil ikke forsvare alle denne strenge Regjerings Handlinger, men kraftige Forholdsregler vare dog saa høist